Sp. Tracts, Supplement to "S. H. League"

കത്തോലിക്കാ കുടുംബം

പ്രേഗിലെ അത്ഭുതപ്രവർത്തകനായ
ഉണ്ണിയീശോ.

ജനുവരി—ഫെബ്രുവരി. 1948

പുസ്തകം 22 ലക്കം 6-7

ഫെബ്രുവരിമാസത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

വി. മത്യാസ് അപ്പൊസ്തോലൻ (തിരു. ഫെബ്രുവരി 24)

ക്രിസ്തുനാഥന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തോലന്മാരിൽ ഒരുവനും അവിടുത്തെ മാറിക്കൊടുക്കുവാനുമായ യൂദാസിനു പകരം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആളാണ വി. മത്യാസ്. മത്യാസ് അപ്പൊസ്തോലൻ ആദ്യമായി യൂദയായിലും പിന്നീട് ഗ്രീക്കായിലുമാണ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചത്. തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാലും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളാലും ഗ്രീക്കാ അനേകംപേരെ രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഏതൃോപ്പിയായെ സുവിശേഷപ്രചരണം നടത്തിയിരുന്ന വേളയിൽ വിശ്വാസനിരവധി ക്ലേശങ്ങളും പീഡകളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. സത്യമതത്തിലേക്കു ധാരാളംപേർ ചേരുന്നതുകണ്ടു കുപിതരായിത്തീർന്ന ഏതാനും മതവിരോധികൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുന്നതിനായി അവസരം നോക്കിയിരുന്നു. ഒർക്കൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിനു വിഷംകലർത്തിയ ഒരു പാനീയം കുടിക്കുവാൻ കൊടുത്തു. വിശ്വാസൻ അതു കുടിച്ചുവെങ്കിലും യാതൊരപായവും സംഭവിച്ചില്ല. പലതവണ ധിക്കാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ കല്ലെറിഞ്ഞു. അതും വിഫലമായിത്തീർന്നതിനാൽ അവർ ബലാല്ക്കാരമായി അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു. അത്തരത്തിലുള്ള കുരിശിലും വിശ്വാസൻ മരണം പ്രാപിക്കാതെ കിടന്നു. അവസാനം ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സു ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം കുരിശിൽ കിടന്നനുഭവിച്ച പീഡകളും വി. എസ്റ്റപ്പനോസ് കല്ലേറിനാലും വി. പൗലോസ് അപ്പൊസ്തോലൻ ശിരച്ഛേദനത്താലും അനുഭവിച്ച വേദനകളും, സത്യമതത്തെപ്രതി സഹിച്ചുകൊണ്ട്, എ. ഡി. 63-മാണ്ടിൽ മത്യാസ് അപ്പൊസ്തോലൻ വേദസാക്ഷിമകുടം പ്രാപിച്ചു.

ചരമം.

കടുത്തുരുത്തി ഇടവകയിലെ സി. ഇ. സി. അംഗമായ കുട്ടപ്പുശ്ശേരിൽ ചാണ്ടി അന്ന കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ മാസം 8-ാം തീയതി ഓർമ്മാണം പ്രാപിച്ചു. പരേതയ്ക്കുവേണ്ടി സി. ഇ. സി. അംഗങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മാർച്ച്:— പ്രധാനദിവസങ്ങൾ:— 5. ആദ്യവെള്ളി. ഒരുനോമ്പ് 12. പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് തിരുമനസ്സിലെ കിരീടധാരണം; ഒരുനോമ്പ്. 18. ശബ്ബിയേൽ മലാഖാ. 19 വി. യൗസേപ്പുപിതാവിന്റെ മരണത്തിരുനാൾ ഏ. ഓ. കെ മറിയത്തിന്റെ ഏഴു ദുഃഖങ്ങളും; ഒരുനോമ്പ് 25. തിരു ദൂതഴം. 26. ദുഃഖവെള്ളി; ഒരുനോമ്പ്. 28. ഉയർപ്പ്.

കത്തോലിക്കാകുടുംബം.

പുസ്തകം 22. ജനുവരി–ഫെബ്രുവരി 1948. ലക്കം 6-7

I കാര്യം ശരിപ്പെടണമെങ്കിൽ—

ദൈവം എന്തിനു നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു? . . . . 'നിത്യമായി രക്ഷ പെടുവാൻ'— എന്നു ചെറുപ്പംമുതൽ പറഞ്ഞുപഠിച്ചിട്ടുള്ള കേരളീയകത്തോലിക്കരോടു ജീവിതോദ്ദേശ്യത്തെപ്പററി പുതുതായൊരു തത്ത്വോപദേശം ചെയ്യേണ്ടയാവശ്യകതയില്ല. എന്നാൽ, അപ്പാസ്തോലികകാലംമുതൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ വക നിത്യസത്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയെ നാം ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ നിശ്ചിതമായ ഒരുത്തരം ലഭിക്കുക വിഷമമായിരിക്കും. പ്രായോഗികരംഗത്തു ക്രിസ്തീയജീവിതാനുഷ്ഠാനം പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെടാറുള്ളതു് അക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടിടത്തോളം ശ്രദ്ധ ചെലുത്താഞ്ഞിട്ടാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായി ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു മതിയാം വണ്ണമുള്ള ശ്രദ്ധയുണ്ടാവണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗൗരവംതന്നെ ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കണം. ക്രിസ്തീയപരിപൂർണ്ണതയെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള ഏതാനും സംക്ഷിപ്തലേഖനങ്ങൾ ഇനി തുടരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതൊരു ക്രൈസ്തവനും ആധ്യാത്മികപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുവാനുള്ള ആവശ്യകതയും കർത്തവ്യവും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു് ഈ ലേഖനപരമ്പരയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

ചാവദോഷം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ആത്മാവു ദൈവേഷ്ടപ്രസാദത്തിലാണെന്നും രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ അത്രയും മതിയെന്നും പലരും ധരിച്ചുവശാകുന്നു. തന്മൂലം, അത്ര വലിയ അധ്വാനങ്ങളോ ആശാനിഗ്രഹങ്ങളോ ഒന്നും കൂടാതെതന്നെ കാര്യം ശരിപ്പെടുമെന്നാണ് അവരുടെ ബോധം. എന്നാൽ, പരിതാപകരമായ ഒരു പ്രമാദം അവർക്കു പററിപ്പോയിട്ടുണ്ടു്. കാരണം, പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുള്ള ശരിയായ പരിശ്രമംകൂടി നടത്താത്തവർ പലേ കഠിനപാപങ്ങളിലും വീഴുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്; അശുദ്ധമായ ഒരു മനസ്സാക്ഷിയോടേ അവർ ജീവിതം നയിക്കുകയും അങ്ങനെ നിത്യനാശത്തിന്റെ അപകടത്തിൽ സഭാ കഴിഞ്ഞുകൂടു

കയും ചെയ്യും. ഒരു നിശ്ചിതസ്ഥാനത്തു് ഏത്തുകൊള്ളിക്കേണ്ടവൻ അതിന് അല്പംകൂടി മുകളിലായി ഉന്നം നോക്കണമല്ലോ. ഇതുപോലെതന്നെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിലും ഗുരുതരങ്ങളായ ലംഘനങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ ദൈവപ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം വിശ്വസ്തമായി അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കരുതുന്നവരെല്ലാം കുറച്ചുകൂടി മികച്ച തോതിൽ അവയെ പാലിക്കുന്നതിന് ഉന്നം വയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു്, മനുഷ്യബലഹീനതയ്ക്കു യോജിച്ചവയെന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന നിസ്സാരലംഘനങ്ങളിൽനിന്നും ലഘുപാപങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും, പാടുള്ളിടത്തോളം അതിലും ഉപരിയായ നിയമനിഷ്ഠയിലും സൽപ്രവൃത്തികളിലും ഒരുവൻ ജാഗരൂകനായിരിക്കുകയും വേണം. ഈവകയൊക്കയും നിശ്ചിതമായ ദൈവകല്പനയിൻകീഴ് ചെയ്തു തീർക്കുവാൻ നമുക്കു കടമയില്ലാത്തവയും, നമ്മുടെ സന്മനസ്സിനായി കൈവിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും ആണെന്നിരുന്നാലും, അവവഴിയായി ദൈവത്തെ അത്യധികം പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം നമുക്കേററം പ്രയോജനം വരുത്തുവാനും നമുക്കു കഴിയും.

മനുഷ്യസഹജമായ സ്വഭാവഗതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നതായാൽ, ഒരു ക്രൈസ്തവന്, അവൻ ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസിയാണെങ്കിലും ശരി, ചാവദോഷം ചെയ്യരുതെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയെത്തന്നെ ദീർഘനാളത്തേയ്ക്കു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുക. മുറയ്ക്കു കടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒട്ടനേകം സുകൃതകൃത്യങ്ങൾകൂടി ചെയ്യാതെ അസാധ്യമാണെന്നാണു 17-ാം നൂററാണ്ടിലെ പ്രസിദ്ധ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ഫാദർ സ്വാരസ് എസ്. ജെ. യുടെ പ്രബലമായ അഭിപ്രായം. പ്രകൃതിയിലെ ചില പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ശക്തിവിശേഷങ്ങൾക്കും അതതിന് അനുഗുണമായ മററു ചില ഗുണങ്ങളുടേയും അംശങ്ങളുടേയും സമ്മേളനം കൂടാതെ നിലനില്ക്കുക അസാധ്യമാണെന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഫാദർ സ്വാരസ് ഈ വസ്തുതയെ തെളിയിക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി, ചുററുപാടും ചൂടില്ലെങ്കിൽ അഗ്നി സാവധാനം താനേ കെട്ടുപോകും. മഞ്ഞുകട്ടയുടെ ശൈത്യം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവന്നാൽ അതു ഉരുകിത്തുടങ്ങും; ചലനമില്ലാത്ത വായു ശ്വസിക്കുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല; കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ജലം പെട്ടെന്ന് അശുദ്ധമായിത്തീരും; ചെടികളും ഫലമൂലാദികളും പറിച്ചുവച്ചിരുന്നാൽ വാടിക്കരിഞ്ഞു മോശമായിപ്പോകും. ഇങ്ങനെതന്നെ ദൈവപ്രസാദവും ദൈവസ്നേഹവും, അവ തഴച്ചുവളരുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന സൽപ്രവൃത്തികളുടെ അഭാവത്തിൽ ആത്മാവിൽ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരികയും, അവസാനം, നാമാവശേഷമാകുകയും ചെ

യും. ദൈവപ്രസാദത്തേയും ദൈവസ്നേഹത്തേയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട കൂട്ടങ്ങളാണ് സൽപ്രവൃത്തികൾ. അതിനാൽ പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിലുള്ള മടിയും അശ്രദ്ധയും മൂലം തന്നിൽ ദൈവപ്രസാദം നഷ്ടമാകുവാൻ ഇടവരുത്തുന്ന നിർഭാഗ്യമായ ഒരാത്മാവു നിത്യനാശത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതിനുള്ള അപകടത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

മികച്ചതോതിലുള്ള പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാതെയും, എന്നാൽ കഠിനപാപങ്ങളിൽ വീഴരുതെന്നുള്ള മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടിയും ജീവിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർ ഒരു പ്രത്യേകതരക്കാരാണ്. സുകൃതരഹിതമായ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ മന്ദഭക്തരും ഉദാസീനരുമായി തണുത്തുറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണവർ. സുകൃതമാർഗ്ഗത്തിൽ അല്പംപോലും പുരോഗമിക്കുവാൻ അവർ അഭിലഷിക്കുന്നില്ല. പാപപൂർണ്ണമായ ലോകത്തിൽ ആകാശസ്പർശിയായി നിലകൊള്ളുന്ന പല നിലകളിലുള്ള ഒരു മഹാഗോപുരത്തോടു ക്രിസ്തീയ പരിപൂർണ്ണതയെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ ആ ഭാഗ്യസദനത്തിന്റെ അടിയിലത്തെ നിലയിൽ കഷ്ടിച്ചു കയറിപ്പററിയവരാണിവർ. ലോകമാസകലം വലവിരിച്ചിരിക്കുന്ന നാരകീയശത്രുവിനു ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ഇത്തരക്കാരെ രക്ഷാഭവനത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിച്ചു തന്റെ കണിയിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ വയ്യെന്നുണ്ടോ? ചാവദോഷത്താൽ ആത്മീയജീവൻ അണഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നതായി മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരം അവരോടു പറയുവാൻ ഇടയാവാത്ത സ്ഥിതിയിൽ മരണമടയുവാൻ സാധിച്ചാൽ അവർ ഭാഗ്യശാലികൾതന്നെ! എന്നാൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഏതൊരു മഹാവിപത്തിൽ തങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുവെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല; ആ അപകടം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിലും വളരെ ഭയാനകവുമാണ്! ദൈവത്തേയും സ്വാർത്ഥത്തേയും ഒരുമിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുത്താം എന്നവർ കരുതുന്നു. ഇതു വിഷമമാണ്; എന്നല്ല, അസാധ്യവുമാണ്; സ്വാർത്ഥസംതൃപ്തിക്കും ലോകവ്യാമോഹങ്ങൾക്കുമായി കൈയൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിലേ ചുററുപാടുകളിൽ ദൈവപ്രസാദം ആത്മാവിൽ നിലനിർത്തുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഇത്തരക്കാർ മുൻപറഞ്ഞ പുണ്യഭവനത്തിന്റെ അടിനിലയിൽനിന്നും തെററിമാറി, ശീഘ്രം ശത്രുവിന്റെ വലയിൽ ചെന്നുകയറുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ചാവദോഷത്തിൽ വീഴുന്നവർക്കു വരപ്രസാദം നഷ്ടമാകുമല്ലോ; അതിനാൽ, മടിയന്മാരും മന്ദഭക്തന്മാരുമായി ക്രിസ്തീയജീവിതമുറയുടെ ഏററവും താണ

പടിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർ നിഷ്പ്രയാസം അധഃപതിക്കുകയും, ഉദാ
ശകളുടെ അടിമകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴാ
തെന്നുള്ള ശ്രദ്ധതന്നെ അവരിൽ ഇല്ലാതായിത്തീരും.

പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കാത്തവരെ ഘനമായ പാപത്തിൽ
വീഴിക്കുന്ന മറ്റൊരു സാഹചര്യം അവരുടെ സംഖ്യാതീതമായ ലഘുപാ
പങ്ങളാണ്. ഒരുനാളും തങ്ങൾ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന കരുതിയിരുന്ന കൊ
ടിയപാപങ്ങളിൽ അവർ വീഴും. "ചില്ലറക്കൂട്ടങ്ങൾ കണക്കാക്കാതിരി
ക്കുന്നവൻ അല്പാല്പമായി അധഃപതിക്കും" എന്നു വിശുദ്ധലിഖിതം
(Eccl. xix-i) പറയുന്നു. പുണ്യപൂർണ്ണതയെ ലാക്കാക്കി പരിശ്രമിക്കാ
ത്തവർ പാവദോഷങ്ങളെ അതു കണക്കാക്കുകയില്ലെന്ന തീർച്ചയാണ
ല്ലോ. ക്രമേണ, അറിയാതെതന്നെ അത്തരക്കാർ ധൃതിയും നിർഭാഗ്യമാ
യ അധഃപതനത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്നാണ് വി. തോമസ് അക്വിനാ
സ് പറയുന്നത്. ദൈവകല്പനകളുടെ ലഘുവായ ലംഘനങ്ങളെ വകവ
യ്ക്കാത്തവരുടെ മനസ്സ് അനുസരണക്കേടിൽ തഴക്കുമെന്നും, അങ്ങനെ
എന്തും അപകടകരമായ സ്വാതന്ത്ര്യവിലാസത്തിന് അവൻ തങ്ങളെ
ത്തന്നെ കൈവിട്ടുമെന്നും, അവസാനം ദൈവകല്പനകളെ അകമനം തി
രസ്കരിക്കുക എളുപ്പമായിത്തീരുമെന്നുമാണ് ഇതിന് അദ്ദേഹം പറയുന്ന
ന്യായങ്ങൾ. സാമാന്യങ്ങളായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഇതി
ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉദാഹരിക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തംമാത്രം: ഒരാൾ
അങ്ങേവീട്ടിലേ ഒരുവന്റെ ന്യൂനതകളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനുള്ള
വാസനയെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. പിന്നീട് അ
വൻ ചെയ്യുന്നതു അയൽവാസിയുടെ പ്രവൃത്തികളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം
ചെയ്യുകയായിരിക്കും. അങ്ങനെ പരസ്യമായി അയൽക്കാരെപ്പറ്റി ദുഷിച്ചു
സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. എന്നിട്ട്, തന്റെ ദോഷാരോപണങ്ങൾ പര
സ്യമായിനീതീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി അയൽവാസിയും അജ്ഞാതമായിരുന്ന
ആ സാധുവിന്റെ വല്ല വലിയ പാപവും അയാൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരും. ഇതാ,
സുകൃതജീവിതത്തിനു ശ്രദ്ധയില്ലാതിരുന്ന ആളിനെ പാവദോഷങ്ങൾ
ഘനമായപാപത്തിൽ വീഴിക്കുന്ന വിധം!

ദൈവപ്രമാണങ്ങളെ പൂർണ്ണതയോടെ പാലിക്കാതെ, ആത്മരക്ഷ
സാധിക്കാം എന്നു കരുതുന്നവർ വഞ്ചിതരാവാതിരിക്കട്ടെ! ഉടനെതന്നെ
അല്ലെങ്കിൽ കുറേക്കഴിഞ്ഞു്, തങ്ങൾ കഠിനപാപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട
പ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണു തുറക്കും. പാപമാലിന്യത്താൽ ആത്മാവു മൃത
പ്രായമായതിനശേഷംമാത്രം അബദ്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിർ

ഭാഗ്യം അവർക്കു ഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായി ഉന്നം വയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ധാർമ്മികമായ ആവശ്യകതയെപ്പററി ഇത്രയും. പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ ഓരോ കൃസ്ത്യാനിക്കുമുള്ള കർത്തവ്യത്തെപ്പററി അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ.

"ഹാ! തികച്ചും അലോകസുന്ദരം"

അവർ സഹപാഠികളാണ്—ജോസും മാത്യുവും. ജോസ് ആ നാട്ടിലെ ഏററം വലിയ ധനികന്റെ മകൻ. മാത്യുവാകട്ടെ അരപ്പട്ടിണിക്കാരനായ ഒരു കൂലിവേലക്കാരന്റെ പല മക്കളിലൊരുവൻമാത്രം. ജോസ് ഒരൊന്നാംതരം മണിമേടയിൽ സുഖസമൃദ്ധിയിൽ മത മയങ്ങി ജീവിക്കുന്നു. അവന്റെ പിതാവിനുണ്ടായിരുന്ന അനേകം പുരയിടങ്ങളിലൊന്നിൽ ഒരു ചെററക്കുടിലിലാണു മാത്യുവിന്റെ വാസം. എങ്കിലും അവർ സഹപാഠികളാണ്. സമ്പത്തിന്റേയോ കുലമഹിമയുടേയോ കരിപുരണ്ട നിഴലുകൾ വ്യാപിക്കാത്ത നിർമ്മലമായ വിദ്യാലയാന്തരീക്ഷത്തിൽ അവർ സഖാക്കളാണ്. അവിടെ ജോസിനെക്കാൾ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പ്രമുഖൻ മാത്യുവാണ്—പഠനത്തിലും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിലും ഈശ്വരഭക്തിയിലും. ഭാഗ്യമെങ്കിലും എല്ലാവരുടേയും കണ്ണിലുണ്ണിയാണു മാത്യു. അവന്റെ വയർ മിക്കപ്പോഴും വായുകൊണ്ടുമാത്രം നിറഞ്ഞതെങ്കിലും ആ ഹൃദയം സദാ സുകൃതസമ്പന്നമാണ്. പഠനത്തിലൊന്നാമനാണവൻ. ജോസ് ഏററം ഒടുവിലത്തേ സ്ഥാനക്കാരനും. സ്കൂളിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും സ്കൂളിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോഴും ജോസിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ കൂടി ചുമക്കേണ്ടതു മാത്യുവിന്റെ ചുമതലയാണ്.

അധ്യാപകന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളും എന്നുവേണ്ട നാട്ടാരാകെ മാത്യുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു ജോസിനതു ഇഷ്ടമല്ല. അവൻ കഴിയുന്നിടത്തെല്ലാം മാത്യുവിനെ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. എന്തെങ്കിലും കുററം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തി തന്റേയും അവന്റേയും പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു അവനു ശിക്ഷ വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുക ജോസിനു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഇല്ലാത്ത കുററമെല്ലാം അവൻ പറഞ്ഞുധരിപ്പിക്കും. എന്നാൽ, മാത്യുമരനം ഭീക്ഷിക്കുകമാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ചെറിയ കുരിശുകൾ ഉണ്ണിയീശോയുടെ പാദത്തിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ അവൻ പഠിച്ചിരുന്നു.

ജോസിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വന്നു. അക്കൊല്ലം മാത്യു നാലാം ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമനായി ജയിച്ചു. ജോസു തോററുപോയി. പരീക്ഷാഫലവും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ജോസിന്റെയും മാത്യുവിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ മാത്യുവിന്റെ കൈയിലുണ്ട്. അന്നു രാമ്പിലെ അവൻ യാതൊന്നും കഴിച്ചതല്ല. അവന്റെ മാടത്തിൽ അന്നു തീപ്പുകയേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവർ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തെത്തി. ജോസ് ഒരു സിംഹത്തെപ്പോലെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. "നീ ഒന്നാമനായി ജയിച്ചു അല്ലേടാ തെണ്ടീ," എന്നു ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു ജോസ് മാത്യുവിന്റെ ചെകിട്ടിൽ ശക്തിയായി പ്രഹരിച്ചു. അവൻ വാവിട്ടു കരഞ്ഞുപോയി. അപ്പോഴേയ്ക്കു സ്ത്രീകൾ ഉടച്ച് അദ്ധ്യാപകനും അവരുമട പിറകേ എത്തി. മാത്യു കുരച്ചിൽ നിറുത്തി ഒന്നും സംഭവിക്കാഞ്ഞതുപോലെ സുസ്മേരവദനനായിനിന്നു. "എന്താണു ജോസേ"? അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചു. "ഇവൻ ഒന്നാമതായി ജയിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കു വലിയ മൂച്ചാണ്. എന്റെ പുസ്തകമെടുക്കുവാൻ മടി, ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചീത്ത പറഞ്ഞു. എന്നെ അടിക്കുവാൻ അവൻ കൈയോങ്ങി. ഞാൻ നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണു സാറു വന്നതു്:" ജോസ് ഉത്തരം നല്കി. സാർ: "നേരാണോ മാത്യു?" മാത്യു: "അല്ല സാർ."

ജോസ്: "അവൻ നേരേനീന്നു നുണ പറയുകയാണ്." മാത്യു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. കുററം സമ്മതിച്ചവനെപ്പോലെ അവൻ നിലകൊണ്ടു. വാദ്ധ്യാർ ജോസിനെ അനുകൂലിച്ചതേയുള്ളു. കേസ്സു ജോസിന്റെ ഭവനമാകുന്ന കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. വാദ്ധ്യാർ ഒന്നാം സാക്ഷി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മാത്യുവിനു തന്റേയും ജോസിന്റേയും പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു പ്രഹരങ്ങൾ കണക്കിനു കിട്ടി. മാത്രമല്ല, മാത്യുവും അവന്റെ പിതാവും മാതാവും സഹോദരങ്ങളുമെല്ലാം ഉടൻ സ്ഥലം വിടേണ്ടതാണെന്ന് അപ്പീലില്ലാത്ത വിധിയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. ആ പാവങ്ങൾ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ വഴിയാധാരമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു.

II

ജോസ് അധികം താമസിയാതെ പഠനം നിറുത്തി. അവന്റെ കസൃതിത്തരംകൊണ്ടും പഠിനത്തിലുള്ള ഉത്സാഹക്കുറവുകൊണ്ടുമാണ് അതിനിടയായതു്. മാത്യുവും മററും നാടുവിട്ടു നാൾമുതൽ ജോസിന്റെ മനസ്സിനു തീരെ സുഖമില്ലാതായി. താൻ നിരപരാധനും സൽഗുണസമ്പന്നനുമായ മാത്യുവിനെ ദ്രോഹിച്ചല്ലോ എന്ന ചിന്ത അവനെ സദാ അലട്ടിക്കൊണ്ടിതന്നു. ഭക്ഷണംപോലും വേണ്ടവിധം കഴിക്കാതായി.

അതേ, അവൻ ഒരു രോഗിയായിത്തീർന്നു. അവന്റെ പിതാവു പല ചികിത്സകളും ചെയ്തുനോക്കി. ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അവസാനം ദൂരദേശത്തുള്ള ഒരു ആയുർശാലയെ അവൻ അഭയംപ്രാപിച്ചു. ശോഷിച്ചുവശായ ആ പ്രേമകുമാരൻ രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുകയാണ്. ശരീരത്തിൽ രക്തമില്ലെന്നും ആരോഗ്യവാനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ രക്തം കുത്തിവയ്ക്കുന്നതുപക്ഷം അവൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ആർ രക്തം നല്കും? പണസഞ്ചിയുമായി പിതാവ് ആളെ തിരക്കി തെരുവീഥികളിൽക്കൂടി നടന്നു. എല്ലാവരും നിരസിച്ചു. ഒടുവിൽ റിക്ഷാവലിക്കാരനായ ഒരു യുവാവു രക്തം നല്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. അവന്റെ രക്തം എടുക്കപ്പെട്ടു. ആ ധീരമനസ്സിന് പണം സ്വീകരിച്ചില്ല. പക്ഷേ, രക്തമെടുത്തതു കണക്കിലധികമായിപ്പോയി. രാമസിയാതെ അവനും ആയുർശാലയെ അഭയംപ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നു. ജോസ് ക്രമേണ ആരോഗ്യവാനായിത്തീർന്നെങ്കിലും, റിക്ഷാക്കാരനെ ക്ഷീണത്തെത്തുടർന്നു ടൈഫോയ്ഡുപനി പിടിപെട്ടു. അവൻ മരിക്കുമെന്ന നിലയായി. അവൻ കിടന്നിരുന്ന മുറിയിലേക്കു ജോസ് ഒരു ദിവസം നടന്നുചെന്നു— ആ മഹാത്യാഗിയോടു നന്ദിപറയുവാൻ, അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ

റിക്ഷാക്കാരൻ: "സാർ, നന്ദി പറയേണ്ട ആവശ്യമെന്ത്? അങ്ങയിൽനിന്നും അങ്ങയുടെ പിതാവിൽനിന്നും അനേകം സഹായങ്ങളും ഒരുകാലത്തു സ്വീകരിച്ച മാതൃകയാണു ഞാൻ. ഇതിലും വലിയ ത്യാഗം സഹിച്ചാലും എന്റെ കടപ്പാടു തീരുകയില്ല"

ജോസു നിശ്ചലനായി നിന്നുപോയി. തന്റെ ഹൃദയം തകരുന്നതുപോലെ അവനു തോന്നി. "എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ", തൊണ്ടയിടറി ജോസ് പറഞ്ഞു. അതിനുത്തരം പറയുവാൻ മാതൃകയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. തനിക്കു യാതൊരു വിരോധവും ജോസിനോടില്ലെന്നു വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളാൽ അവൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. മാതൃകയുടെ ആത്മാവു് എന്നേയ്ക്കുമായി ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു. ജീവനുള്ള ഒരു പ്രേതത്തെപ്പോലെ ജോസ് അവിടെ നിലകൊണ്ടു. ആ മഹാത്യാഗിയുടെ, ആ സ്നേഹധാമത്തിന്റെ പാവനശയ്യയിൽ ജോസിന്റെ കണ്ണുനീർക്കണങ്ങളും ധാരധാരയായി ഒഴുകിവീണു. ഹാ. സ്നേഹം! സ്നേഹം!! ത്യാഗം!!!

ഹാ! തികച്ചും അലൗകികസുന്ദരം!

കം കുടുംബങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവ (തുടർച്ച)

അന്ത്യകൂദാശകർം നല്കുന്നതിനു ചെയ്യേണ്ട ഒരുക്കങ്ങർം:

1. രോഗി കിടക്കുന്ന മുറി കഴിയുന്നത്രയും പൃത്തിയായും ഭംഗിയായും ഒരുക്കിയിരിക്കണം.

2. ഒരു ചെറിയ മേശ ശുചിയായ വെള്ളവസ്ത്രം വിരിച്ചു മുറിയിൽ വച്ചിരിക്കണം.

3 പകുതി ശുദ്ധജലം നിറച്ച ഒരു സാധാരണ ഗ്ലാസോ കപ്പോ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

4 ശുദ്ധിയായ വസ്ത്രിയോ മറേറാ മുറിയിൽ വച്ചിരിക്കണം.

5. രോഗിയുടെ മുഖം, കൈകാലുകർം ഇവ കഴുകി ശുദ്ധിയാക്കണം.

6. രോഗി ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ ചെവികളിൽ തിരുസൈത്ത് പൂശുന്നതിനു വൈഷമ്യം സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ അതു മാററിക്കൊടുക്കണം.

7. തൈലത്ത് പൂശിയശേഷം വെടിക്കാൻ കൈകഴുകുന്നതിന് ഒരു വസ്ത്രിയിൽ കുറച്ചു അപ്പക്കഷണമോ, സോപ്പോ, ഇഷ്ടമോ വച്ചിരിക്കണം.

ഇവയ്ക്കു പുറമേ കർമ്മം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള മുറി ഒരുക്കുന്ന ഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ച മുറിയിൽ വെള്ള വസ്ത്രം വിരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന മേശമേൽ ഒരു കുരിശുരൂപവും ഇരുവശങ്ങളിലും കാരോ പൂച്ചെണ്ടും കത്തിച്ച തിരിയും 'ഫനാൻ' റെ ഇലയും വയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

മഹദ്വാക്യങ്ങർം.

മൗനം.

പൂട്ടില്ലാത്ത ഒരു പെട്ടി കാണുമ്പോർം അതിനുള്ളിൽ വിലപിടിച്ചു യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നു നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു. അതുപോലെ, സംസാരത്തിൽ മിതത്വവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ശ്രദ്ധയും ഇല്ലാത്ത ഒരുവനിൽ സുകൃതവും ഇല്ലെന്നു മഹന്മാരിലാരും.

"അതിസംഭാഷണത്തിൽ പാപം ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല (പഴമ x. 19)

മൗനം അവലംബിക്കുകയെന്നു പഠഞ്ഞാൽ വെറും ഉരുമ്മൊപ്പോലെയിരിക്കുകയെന്നല്ല അർത്ഥം. ഞാഴെപ്പറയുന്ന നിയമങ്ങർം പാലിക്കുക:—

സംസാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി 1) നമുക്കു സംസാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോയെന്നും 2) എന്തു നാണു സംസാരിക്കുന്നതെന്നും 3) ഏതു വിധത്തിലാണു സംസാരിക്കേണ്ടതെന്നും, 4) സംസാരിക്കുന്നതു നാം ആരോടാണെന്നും, ആരോടാണു സംസാരിക്കുന്നതെന്നും, എവിടെ വച്ചാണെന്നും പരിചിന്തിക്കുക.

''ബുദ്ധിമാൻ, സംസാരത്തിനുള്ള തക്ക അവസരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ മൗനമവലംബിക്കും. എന്നാൽ, വായാടിയും വിഡ്ഢിയുമായ ഒരുവൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു സമയനിശ്ചയവുമില്ല.'' വളരെ കുട്ടിയായ സംസാരിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവർക്കു പറയുവാൻ വളരെ കാര്യങ്ങളുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. മൂന്നു കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചു ലഭിക്കയില്ല: 1) സംസാരിച്ചുപോയ വാക്കു്. 2) കഴിഞ്ഞ ജീവിതം 3) പാഴാക്കിയ അവസരം.

സി. ഇ. സി. അംഗങ്ങൾക്കു്.

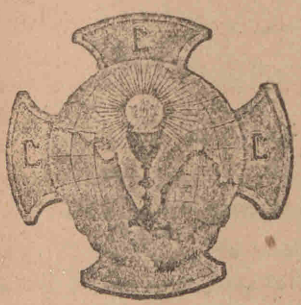

പ്രിയ കുഞ്ഞുപടയാളികളേ,

ഒരു പുതിയ വത്സരത്തിലേയ്ക്കു് ഇതാ നാം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ ഒരടികൂടെ നാം മുമ്പോട്ടുവച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ ഈ യാത്രയുടെ അന്ത്യം ദൈവത്തെ നിത്യമായി കണ്ടാനന്ദിക്കുകയെന്നതാണു്. യാത്രക്കാർ വഴിയിൽ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യത്തെ ലാക്കാക്കി യാത്രയുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമായ ദൈവത്തെ ലാക്കാക്കിയായിരിക്കണം നാം എപ്പോഴും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്.

നമ്മുടെ ജീവിതം തുടർച്ചയായ ഒരു സമരമാണു്. നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ശത്രുക്കളായ ലോകം, പിശാചു്, ശരീരം എന്നിവയോടു തുടർന്നു പോരാടിയാലുമാത്രമേ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായ ക്രിസ്തുനാഥനിൽ ചെന്നെത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ''സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ ശത്രുവായ പിശാചു് ആരെയാണു വിഴുങ്ങേണ്ടതു് എന്നന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു് ക്രൂരനായ സിംഹത്തെപ്പോലെ മുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുന്നു'' എന്നതു വിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പായുന്നതു്. ഇത്ര ഭയങ്കരനായ ഈ ശ

ത്രുവിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമായ ആയുധം പ്രാർത്ഥനയാണ്. എന്താണു പ്രാർത്ഥന? നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ദൈവതിരുസ്സന്നിധിയിലേയ്ക്കു ഉയർത്തുന്നതുതന്നെ. ഈ കൃത്യം നമുക്ക് ഏതുസമയത്തും ഏതു സ്ഥലത്തും വച്ചു ചെയ്യാവുന്നതാണ്. നിക്ക് കളങ്കമായ ഹൃദയം ദൈവതിരുസ്സന്നിധിയിൽ വളരെ സ്വീകാര്യമാണ്. അതിനാൽ പാപത്തിൽ നിന്നും അതിനോടുള്ള പ്രതിപത്തിയിൽനിന്നും വിട്ടകന്നുകൊണ്ടു തുടർച്ചയായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവതിരുസ്സന്നിധിയിലേയ്ക്കുയർത്തുന്നതിനു നിങ്ങൾ പരിശീലിക്കണം.

നിങ്ങൾ സ്നേഹരാജനായ മിശിഹായുടെ കൊച്ചുപടയാളികളാണല്ലോ. അവിടുത്തേ വീരയോദ്ധാക്കൾക്കനുരൂപമായ ധീരതയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി ഒരു ആധ്യാത്മികസമരത്തിനു നിങ്ങൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. ഈ നവവത്സരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹരാജനായ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ പുതിയപുതിയ ത്യാഗങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ജാഗരൂകതയുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇതിനു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനായ ഉണ്ണിയീശോ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

അറിയേണ്ടവ.

എന്തുകൊണ്ടാണു ദിവ്യബലി എപ്പോഴും രാവിലേ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്? രാത്രിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ തിരുസ്സഭയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലേ പതിവു്?

ഒന്നാം ശതകത്തിൽ രാത്രിയിലായിരുന്നു ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ, പിന്നീടു് അതു് രാവിലേ ആക്കിയതിനുള്ള കാരണം വി. സിപ്രിയാൻ നല്കുന്നുണ്ടു്. രാത്രിയിൽ, സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട അവസാനത്തേ അത്താഴമാകുന്ന ബലിയെന്നതിനെക്കാൾ രാവിലേ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട കുരിശിലേ ബലിയെയാണു് കുർബാന കൂടുതലായി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവു ബലിസമർപ്പിച്ചതു് രാവിലേ അല്ലെന്നും, വൈകിട്ടു് അത്താഴശേഷമാണെന്നും അതിനാൽ, നാമും അത്താഴത്തിനുശേഷമാണു് ബലി സമർപ്പിക്കേണ്ടതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരോടു വി. സിപ്രിയാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയുന്നു. "ലോകം അതിന്റെ അന്ത്യദശയിലേയ്ക്കു് അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കേണ്ടതിനാ

യി ക്രിസ്തു സമർപ്പിച്ച ഈ ബലി. ഒരുകന്നേരമായിരിക്കുകയെന്നതു സമുചിതമായിരുന്നു. കാരണം, "എന്റെ കരങ്ങളുടെ ഉയർത്തൽ ഒരു സായംകാലബലിയായിരിക്കട്ടെ" യെന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ പരാമർശിക്കുന്നതിനായി "നാം രാവിലെയാണ് ബലി സമർപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ (പീഡാനുഭവത്തെ സകല ബലികളിലും നാം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ. കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവമാണ് ബലിയുടെ പ്രധാന രഹസ്യം) അതിൽ അവിടുന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃകയെ നാം അനുകരിക്കണം. തന്നെയുമല്ല, നാം ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ കാസാപാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ കർത്താവു വരുന്നതുവരെ നാം അവിടുത്തെ മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകം വ്യക്തമായി പറയുന്നുമുണ്ട്. തന്മൂലം, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് നാം കാസാ സമർപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവിടുന്നു ചെയ്തുവെന്നറിയുന്നവയെ നമുക്കും ചെയ്യാം."

(O. S. V.)

ജനുവരിമാസത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ.

വി. ആഗ്നസ്. (തിരു. ജനുവരി 21).

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭദശയിൽ റോമാനഗരത്തിൽ വി. ആഗ്നസ് ജനിച്ചു. ബാല്യംതൊട്ടുള്ള അവളുടെ ജീവിതം അത്ഭുതസിദ്ധമായിരുന്നു. ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവമായിരുന്നു അവളുടെ പ്രധാന ധ്യാനവിഷയം. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിപകരമായി തന്റെ കന്യാത്വത്തെ ക്രിസ്തുനാഥനു സമർപ്പിക്കുന്നതിനു അവൾ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ, റോമൻ ഗവർണ്ണരായിരുന്ന സിംഫ്രോണിയസിന്റെ പുത്രൻ ആഗ്നസിൽ പ്രേമം ജനിക്കുകയും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അയാളുടെ ശ്രമമെല്ലാം വിഫലമാവുകയാൽ അവസാനം ആഗ്നസുമായി നേരിട്ടുകണ്ട് അവളെ വശീകരിക്കുന്നതിനുദ്യമിച്ചു. അപ്പോൾ, അവൾ "ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി വേറൊരാൾക്കു അധീനയാണ്; ഞാൻ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന ആ ദിവ്യനാഥനുവേണ്ടി എന്റെ ജീവനൊടുവിലും ബലികഴിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധയായിരിക്കുന്നു" എന്നു സധൈര്യം മറുപടി പറഞ്ഞു. അവനോടു കൂടെ കൂടെ

ന്മായുള്ള സ്നേഹബന്ധമാണ് അവളെ തന്നിൽനിന്നകററിനിർത്തുന്നതെന്നു വിചാരിച്ച് അയാൾ നിരാശാഭരിതനാവുകയും അങ്ങനെ, കഠിനമായ ഒരു രോഗത്തിനു വിധേയനാവുകയും ചെയ്തു.

പുത്രന്റെ രോഗത്തിനുള്ള കാരണം മനസ്സിലാക്കിയ ഗവർണ്ണർ ആഗ്നസ്സിനെ വരുത്തി തന്റെ പുത്രന്മായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് അവളെ നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ, ആഗ്നസ്സ് ധൈര്യപൂർവം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ആഗ്നസ്സിന്റെ പ്രാണവല്ലഭൻ ക്രിസ്തുവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഗവർണ്ണർ അവളെ ചാരിത്രഭംഗം ചെയ്യുന്നതിനായി കുറെ ആഭാസന്മാർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അശുദ്ധപ്രവൃത്തിക്കായി അവളെ സമീപിച്ച ആളുകൾ ഏതോ അത്ഭുത ശക്തിയാൽ അവളെ സ്പർശിക്കുന്നതിനുപോലും ശക്തരാവാതെ പിന്മാറുകയാണു ചെയ്തതു്. അവസാനം ഗവർണ്ണരുടെ പുത്രൻതന്നെ, വീണ്ടും അവളെ സമീപിച്ചു. തത്സമയം അയാൾ മൃതിയടഞ്ഞു പുത്രന്റെ ജീവൻ തിരിച്ചുതരണമെന്നു ഗവർണ്ണർ വിശുദ്ധായോടു കേണപേക്ഷിച്ചു. അവളുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി മരിച്ചവൻ ജീവൻ പ്രാപിച്ചു. വിശുദ്ധ ഒരു ക്ഷുദ്രക്കാരിയാണെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങൾ അവളെ ജീവനോടെ തീയിൽ എറിയുന്നതിനു മുറവിളികൂട്ടി. കത്തിക്കാളുന്ന അഗ്നികുണ്ഡത്തിലേക്ക് അവൾ എറിയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവൾക്കു യാതൊരപായവും സംഭവിച്ചില്ല. കുപിതനായ ഗവർണ്ണർ അവളെ തലവെട്ടിക്കൊല്ലുവാൻ ആജ്ഞനല്കി അങ്ങനെ, തന്റെ പ്രാണവല്ലഭനുമായി ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നതിനു വിശുദ്ധ ഇഹലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുകയും ചെയ്തു.

സി. ഇ. സി. വാർത്തകൾ.

മണ്ണയ്ക്കുനാട്ട് (വിജ. രൂ) വരാപ്പുഴ (വ. അതി. രൂ.) കൂട്ടിക്കൽ (ച. രൂ) എടത്വാ (ച. രൂ.) കണ്ടശാംകടവ് (തൃ. രൂ.) എന്നീ ഇടവകകളിൽ സി. ഇ. സി-യുടെ ഓരോ ശാഖകൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുപടയാളികൾക്കു സ്വാഗതം.

Nihil Obstat. Fr. Aurelian O. C. D.,
Alwaye, 12—12—1947. *Ap. Seminary.*
Imprimatur. † Joseph Attipetty,
Ernakulam, 15-12-1947. *Abp., Verapoly.*

Printed at the J. M. Press, Ap. Seminary, Alwaye.

"എന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ ഞാനും നിഷേധിക്കും."

1936-ലാണ് സ്പെയിനിലെ കലാപം അതിന്റെ മൂർധന്യത്തിലെത്തിയത്. ബാർസലോണാനഗരം മിക്കവാറും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പിടിയിലൊതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവർ കണക്കില്ലാതെ കത്തോലിക്കരെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ദൈവാലയങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ചുട്ടെരിക്കുകയും ചെയ്തു. മത പീഡനത്തെ ഭയന്ന് അനേകം കത്തോലിക്കർ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും ആയുധധാരികളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുസംഘങ്ങൾ യാത്രക്കാരെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി അവരുടെ തൊലിയിൽ കത്തോലിക്കനുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചിരുന്നു. ഭാഗ്യമെന്നു കരുതിയാൽ മതിയല്ലോ, ഒരു കുരിശുമാലയെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ചാലുടൻ നേരേ മറുകിയുടെ മുമ്പിലേയ്ക്കോ തടങ്കലറയിലേയ്ക്കോ അയാളെ നടത്തുകയായി. തുടക്കത്തിൽ, സ്പെയിൻ അരാജകത്വത്തിന്റെ കേളീരംഗമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

സിറിൽ അന്നു ബാർസലോണായിൽനിന്നു വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുകയായിരുന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ പല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുസംഘങ്ങളും അയാളെ കണ്ടുവെങ്കിലും അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നൊക്കെ ഭാഗ്യത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, വീടടുക്കാറായപ്പോൾ, എങ്ങനെയെന്നറിഞ്ഞില്ല, അയാളെ കൈത്തോക്കു ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുചാടി. സിറിലിന്റെ പരിഭ്രമം കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം, അയാൾ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളും ഒരു കത്തോലിക്കനാണോ?"

"അല്ല," സിറിൽ പറഞ്ഞു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അയാളെ വിട്ടുപോയി.

അതു ആപത്തിൽനിന്നും തന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നതിനെ ഓർമിച്ചുകൊണ്ട് സിറിൽ യാത്ര തുടർന്നു. സത്യം പറഞ്ഞാലോ, അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഒരു ശവമായി മാറുമെങ്കിൽ അതിനു തയ്യാറായിരുന്നു.

പെട്ടെന്നു വേറൊരു കാര്യം അയാളുടെ ഓർമയിൽ ഉദിച്ചു — 'മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ എന്നെ നിഷേധിച്ചുപറയുന്നവരെ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനും നിഷേധിക്കും' എന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുൾചെയ്തതായേക്കുമോ! അയാൾ നടുങ്ങിപ്പോയി! ജീവനെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ ക്രിസ്തുവിനെ— കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ— താൻ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നുള്ള ബോധം അയാളെ ഭീതിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. "എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനും നിഷേധിക്കും" ആ വാക്കുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ക്രിസ്തു അയാളുടെ ചെവികളിൽ മന്ത്രിക്കുന്നതായിത്തോന്നി; നിർഭാഗ്യശാന്റെ വിധിവാചകം തന്റെമേൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്നോ? അയാളുടെ കാലുകൾ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങിയില്ല. തീക്കനലിൽ വീണ ശലഭത്തെപ്പോലെ അയാളുടെ ഹൃദയം പുളഞ്ഞുതുടങ്ങി.

അയാൾ പിറകോട്ടു തിരിച്ചു. ചെയ്ത അപരാധത്തിനു ദൈവത്തോ

ടു മാപ്പുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അതിവേഗം അയാൾ നടന്നു. ആ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനെ ഏതുവിധേനയും കണ്ടുപിടിച്ചു ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു മരിക്കുവാൻതന്നെ അയാൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

നാലഞ്ചുമിനിറ്റുകൾ— സിറിൽ ആ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ആഫീസിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അയാൾ എന്തോ ഏഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൈത്തോക്കും മേശപ്പുറത്തുതന്നെയുണ്ട്.

"ഞാൻ കത്തോലിക്കനാണോ എന്ന് അല്പംമുമ്പു ചോദിച്ചതു ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ", സിറിലിന്റെ സ്വരം പതറിയില്ല; "അല്ലെന്നു ഞാൻ മറുപടിപറഞ്ഞു പക്ഷേ, വാസ്തവത്തിൽ ഞാനൊരു കത്തോലിക്കനാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

തീപ്പൊരി ചിതറിക്കൊണ്ട് അയാൾ സിറിലിനെ ഒന്നു നോക്കി. സിറിൽ വെടിയേല്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി നിന്നു. "പോകുന്നുണ്ടോ അവിടന്ന്?" ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അലറി, "വന്നിരിക്കയാണ് ഓരോന്നൊക്കെ പുറകേ!"

സിറിൽ അത്ഭുതസ്തബ്ധനായി. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുഭാവവ്യത്യാസത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഇന്നും അയാൾ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്.

ജനുവരിമാസത്തേ പൊതുനിയോഗം: ഞെരുക്കമനുഭവിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി.

മി. നി:— കത്തോലിക്കാസഭ ജപ്പാനിൽ കൂടുതലായി അറിയപ്പെടുന്നതിന്.

ഫെബ്രുവരിമാസത്തേ പൊതുനിയോഗം: സാമ്പത്തികവൈഷമ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി.

മി. നി:— ഇൻഡ്യയിലേ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വർദ്ധനത്തിനുവേണ്ടി.

മാർച്ചുമാസത്തേ പൊതുനിയോഗം: പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ പൊതുനിയോഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകനിയോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.

മി. നി:— ജപ്പാനിലുള്ള തൊഴിലാളികളോടു ക്രിസ്തീയമായവിധം പെരുമാറുന്നതിന്.

ഫെബ്രുവരി:- പ്രധാനദിവസങ്ങൾ:— 2. ഏ. ഭാ. ക. മറിയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം 6. ആദ്യവെള്ളി. 8. വലിയനോമ്പാരംഭം 11. വിഭൂതി. 13. ഒരുനേരം. 20. ഒരുനേരം 24 വി. മത്തിയാസ് ശ്ലീഹാ.